No 2621 Zaterdag 26 Mei 1934 51ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.– bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.–
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Plannen.

Men zegt dat iemand meester is van een toestand, als hij alle omstandigheden ervan kent en doorziet. Het is een trek van het genie om in één synthese het geheele veld van wetenschap te overschouwen. Ontegenzeggelijk heeft het Russische vijf jaren plan iets, misschien veel van een geniale beheersching aller Russische levensuitingen.

De productie, de ontwikkeling, de energie, zelfs de levensvatbaarheid van een millioenen volk dienstbaar te maken aan een alles omvattend plan is waarlijk een geniale opzet. Moscou gaat er trots op om in één plan de meest uiteenloopende dingen de vereenigen, vanaf de vallen van den Dniepr tot het wetenschappelijk onderzoek, vanaf het herfstkoren tot de scheppingen van de kunst.

Zal Ruslands vijfjaren plan slagen? Neen.

In zijn opzet reeds draagt het de kiem van zijn ontbinding. Waarom?

Omdat zijn plan hoe vernuftig ook slecht, rekening houdt met de stof.

Het is niet genoeg de geest te ontkennen, om hem te beheerschen.

* * *

Doch aangenomen zelfs dat een wereldplan slechts rekening heeft te houden met stoffelijke factoren, wie zal hier de orde scheppen, die volgens definitie eenheid in verscheidenheid beteekent.

De eenheid om zooveel zaken te verzoenen die elkaar schijnen uit te sluiten.

Een totaal plan, dat rekening houdt met de eischen van elk element, dat elke partij zijn geeigende plaats toekent moet ontworpen worden door een verstand, dat met een enkele blik alles omvat en doordringt tot de volle rijkdom van elk wezen.

Alle menschelijke plannen, die van de Sovjets, zoo goed als alle andere zullen ons ten slotte moeten teleurstellen en bedriegen omdat zij die ze ontworpen, zich niet hoog genoeg konden plaatsen.

Wij kunnen veeleischender zijn, want wij weten beter. Juist omdat wij Christenen zijn, kunnen wij in elke ontwikkelingspoging, een volmaakte orde scheppen. Wij hebben ook een Plan.

Het is waar, dat wij niet de ontwerpers er van zijn. Het overtreft ons kunnen in alle opzichten, en juist daarom kan het ons voldoen. Het is niet van gisteren, en het omvat ook niet een tijdruimte van vijf jaar. Al duizende jaren oud, is het toch voor ons elke morgen nieuwe werkelijkheid. Wij voelen het diep in ons en toch overtreft het ver het heelal.

Dat is het plan der Voorzienigheid Wat schijnt ons dat ver weg en onwerkelijk, en toch als wij goede christenen waren....

De Christen weet, dat zijn God alles heeft geordend met goedheid.

In het Goddelijk plan ontbreekt geen enkele natie, zelfs als zou ze zich overgeleverd hebben aan het Atheisme; alles is voorzien: de plaats van het Kwaad en die van het Goed, die toegelaten en gewild zijn, om ten slotte het Goede te bewerken.

Als wij het Russische probleem onderzoeken, waarom gaan we dan niet door tot het eenige Plan, waarin alles geordend is? Ons geloof zou ongetwijfeld serener zijn, en onze Hoop vuriger. Want zelfs zij, die er tegen in opstand komen zijn in dit Plan betrokken; ondanks hun verloochening, staat God toe, dat zij werkers zijn in Zijn handen.

Maar onze plaats als Christenen, is er in aangewezen Allen, priesters en leeken, zijn in dit plan bevoorrechte uitvoerders, en tot zekere hoogte solidair met het Russische Volk. Het gaat er om, ten minste in de Vereeniging der Liefde, het Plan uit te voeren van de Verlossing, om ook dat Volk deelachtig te maken aan de weldaad van het Bloed van Christus

Maar wij zijn slechts medehelpers van God in de Christelijke orde. Het gaat niet om persoonlijke uitvindingen en naieve veroveringsplannen, vruchten van een verhitte verbeelding; het gaat veeleer om een volledige onderwerping aan de voortschrijdende ontwikkeling van het Plan, waarvan elke dag een deel aan ons ter uitvoering wordt toevertrouwd.

De onderwerping van de Christen aan de Voorzienigheid beteekent geen passiviteit, maar leven Het plan van God, dat hij in zijn binnenste voelt, drijft de Christen tot de opbouw van de totale orde, die van eeuwigheid gewild is. Wij volgen de gebeurtenissen niet; een christen volgt niet, maar gaat altijd voor. Hij maakt zich met enthousiasme meester van het heelal om de Idee van de Schepper er in uit te drukken.

Aan ons de taak de rijkdommen te ontdekken, die te lang onbekend zijn geweest in de christelijke geschiedenis van Rusland. Aan ons de taak in het Rusland van vandaag het goed te waardeeren, hoezeer God het ook doet ondergaan in het kwaad. Het Plan zal verwerkelijkt worden met al de elementen, die wij moeten doen herleven in het licht van Christus.

Alles omvattend, is het Goddelijk Plan de hoogste Eenheid, waar de tegenstellingen zelf zich oplossen in een Hooger Orde. Laten wij Katholieken deel hebben in het Universeele; de blik standvastig gevestigd op God, zullen wij in Hem die Eenheid vinden. Vervolgens vestigen wij de oogen op al de problemen die het huidige Rusland ons voorlegt. Of er sprake is van de vereeniging met onze gescheiden Broeders, of het gaat om de bestemming van de Sovjettische Eenheid, het is altijd de herstelling van de Christelijke Orde in al zijn volheid.

Zóó handelend voeren wij Gods plannen uit en zijn we zeker te slagen, want wat God wil gebeurt zooals het altijd gebeurd is en ook steeds gebeuren zal, totdat het oogenblik komt dat Gods plannen zullen verwezenlijk, zijn en bekroond voor de eeuwigheid.

Rede van den Heer Capriles.

Mijnheer de Voorzitter:

Met voldoening heb ik in de M. v. A. gezien, dat het Bestuur toegeeft dat de Alg. Pol. inderdaad op verschillende punten wijziging behoeft. Ik spreek hierbij de hoop uit, dat een voorstel tot wijziging daarvan ons spoedig zal bereiken, en vertrouw dat die wijzigingen vooral zullen behelzen het rechtzetten of doen verdwijnen van sommige bepalingen, die voor het publiek een last of een grief zijn. Ik kom hierbij natuurlijk terug op de kwestie van de keuring van motorvoertuigen, en durf het Bestuur nogmaals in overweging geven, overtuigd zijnde de tolk van alle belanghebbenden te zijn, de gelden verschuldigd voor die keuring te verlagen als het niet mogelijk mocht zijn ze geheel te laten vervallen. Me dunkt onze middelen laten dit laatste wel toe.

De belofte om bij dit college spoedig een ontwerpverordening in te dienen, waarbij de mogelijkheid geopend zal worden om de motorvoertuigen-belasting kwartaalsgewijze te voldoen, heeft ook bij allen een gunstigen indruk gemaakt.

Voorts moet de A. P. gewijzigd en in overeenstemming gebracht worden met de bestaande toestanden, vooral wat betreft de eischen waaraan een motorvoertuig moet voldoen om op den openbaren weg te worden toegelaten. Ten deze maakt de „Onpartijdige" in zijn nummer van 25 April j.l. een rake opmerking. Rekening dient steeds gehouden te worden met de voortschrijding der techniek op het gebied van auto fabrikage. De A.P. moet geen bepalingen inhouden waaraan moderne wagens niet kunnen voldoen. Het zou bovendien aanbeveling verdienen, dat de technische ambtenaren met die keuring belast, zich op de hoogte hielden van die voortschrijdende techniek om het bestuur van advies te dienen, wanneer en hoe eventueele wijzigingen aangebracht moeten worden in de keur.

In de M. v. A. meent het Bestuur, dat de plaatsing en het aantal der H. borden in overleg met de belanghebbenden zijn vastgesteld Er zijn hier, zooals in het Eindverslag naar voren gebracht, tweëerlei belanghebbenden in het spel, n. l. de bus-chaffeurs en het publiek dat gebruik maakt van de autobussen. Wel, wat moeten die dan in de tusschentijd van opinie zijn veranderd, want beide groepen klagen steen en been over het feit, dat er lang geen voldoende H. borden zijn.

Het publiek klaagt (ofschoon deze klachten niet bij de politie zijn ingekomen) omdat het daarbij eerder last dan gemak ondervindt. Om een afstand van laat ons zeggen 500 meters per bus af te leggen moet men soms driehonderd meter te voet afleggen om bij een H. bord te komen. De bestuurders klagen omdat zij hierdoor, vanzelf sprekend, veel minder verdienen. En als zij, aan het einde van een moeilijken dag, na bijna niets verdiend te hebben, in de verleiding komen om toch eens te stoppen op het sein van een passagier, waar zich bij ongeluk *géén* H. bord bevind, en bevindt zich ter plaatse (alweer per ongeluk) *wél* een agent, dan wordt er proces-verbaal gemaakt, en den armen drommels een boete opgelegd, soms van niet minder dan F. 50.00. De verdiensten van menige schitterende dagen zijn dan zoo naar de maan.

Op de onmogelijkste en minst gewenschte plaatsen vindt men een H. bord, waar een straat op zijn smalst is, daar prijkt een H bord; daar mag een autobus dus ongestoord stil staan om pasagiers in en uit te laten het verkeer natuurlijk sterk belemmerend, terwijl in breede straten, waar vier voertuigen elkander gemakkelijk kunnen passeeren, men zoo zuinig mogelijk geweest is met het aanbrengen van deze borden. Deze toestand is ongezond en er moet verbetering in gebracht worden. Ik zeg den geachten gemachtigde van het Bestuur dank voor de toezegging, dat, indien er een verzoek van dezen Raad uitging om meer H-borden te plaatsen, dit in ernstige overweging zal worden genomen.

Het bestuur heeft op den eersten dezer maand de verordening tot wijziging van die van den 11den Sept. 1931, houdende bepalingen betreffende den toegang tot en den overgang van de brug KONINGIN EMMA DER NEDERLANDEN, in werking doen treden. Hiermede heeft het Bestuur de danbaarheid van de bevolking ten volle verdiend. Het is steeds een bron van ergenis voor ons allen geweest telkens als wij betalen moesten om over de brug te komen. Nu is de toegang tot en de overgang van deze brug vrijgesteld voor voetgangers en wielrijders, en het tolgeld voor motorvoertuigen en andere categorieën is aanmerkelijk verlaagd. In de betrekkelijke M. v. A. heeft het Bestuur de toezegging gedaan dat, mochten de middelen het toelaten, in de naaste toekomst ook deze tolgelden geheel afgeschaft zullen worden. Moge dit spoedig verwezenlijkt worden.

Het antwoord van het Bestuur aangaande een algemeene begraafplaats aan de oostzijde van de haven, was niet bevredigend voor mij. Ik vind dat juist de cijfers door het bestuur in de M v. A. aangehaald, de noodzakelijkheid, of althans de wenschelijkheid, van zoo'n gelegenheid aantoonen en bevestigen. Ik meen namelijk dat indien er een Alg. Begr. plaats aan deze zijde van de haven bestond, er minstens evenveel gebuik van gemaakt zou worden als het geval was in de laatste jaren met de alg. begr. plaats bij Cas Chikitoe. Men vergete hierbij niet de leden van Kerkgenootschappen welke geen begraafplaats hebben, en die natuurlijk geen gebruik kunnen maken van de begr.plaatsen van andere genootschappen. Toevallig bewonen de meeste, zoo niet alle leden van een dier kerkgenootschappen de buurten van Monteverde, Vianen, Nieuw Nederland, Sal ña enz. aan de Oostkant van de haven. Behalve nog de talloozen die niet tot deze kerkgenootschappen behooren, die het oprichten van een alg. begr. plaats aan de oostzijde van de haven met vreugde zullen begroeten. Speciale redenen schijnen zij te hebben om aan deze gelegenheid de voorkeur te geven.

De geachte gemachtigde van het Bestuur meent, dat de kosten voor het oprichten van een algemeene begraafplaats aan de Oostzijde van de haven meer zullen bedragen dan die welke gedaan werden bij de oprichting van de algemeene begraafplaats bij Cas Chikitoe.

Dit in verband met het egaliseeren van het terrein. Echter dient rekening gehouden te worden met het feit, dat tegenwoordig deze kosten belangrijk minder zullen zijn dan het 't geval was in 1930 bij het oprichten van de algemeene begraafplaats bij Cas Chibitoe.

Ik wil nog een paar woorden richten aan het adres van den Heer Fock naar aanleiding van zijn rede in de Eerste Kamer op den 9den Maart jl. De Heer Fock dringt aan op een spoedige herziening van het regeeringsreglement van dit gebiedsdeel, opdat er meer controle vanuit Nederland uitgeoefend zou kunnen worden op Curaçaosche aangelegenheden. Het komt mij voor, dat de Heer Fock het bij het verkeerde end heeft, en dat zijne bedoelingen alles behalve sympathiek zijn tegenover Curaçao. Ik had het mij juist andersom voorgesteld M. d. V.

Ik dacht, dat deze herziening juist ten doel zou hebben ons een klein beetje meer autonomie te geven, maar de heer Fock schijnt het anders te willen hebben. Bovendien ben ik van meening, dat omdat wij jaren terug kasvoorschotten hebben genomen — pardon M. d. V. kasvoorschotten ons opgedrongen werden — door het Moederland —, niet om de begrooting te doen sluiten maar om groote nieuwe werken uit te voeren en wij deze gelden met de verschuldigde rente als brave kinderen terugbetalen, niet gezegd mag worden dat „het sluitend zijn van onze begrootingen twijfelachtig is." Laat ons in het vervolg voorzichtig zijn met het nemen van Kasvoorschotten. Wij weten nu, hoe men er in Holland over denkt.

Ten slotte nog een paar woorden M. d V. over de uitgetrokken gelden voor een stoomverbinding met de Bovenwindsche Eilanden. Ik heb de stellige overtuiging, dat deze stoomverbinding niet in noemenswaardige mate medehelpt tot de opbeuring van de bevolking dier eilanden. Het geld kon veel beter besteed worden aan andere middelen die misschien doelmatiger zullen blijken, en waarmee men positiever de opbeuring van de bevolking kan bevorderen. Het Bestuur heeft dan ook bij Nota van Wijziging deze post met 13 mill verlaagd en wil 't waarschijnlijk nog een tijd aanzien. Gaarne zal ik mijne medewerking daartoe verleenen, doch mocht ook deze proef geen resultaten opleveren, dan vertrouw ik dat wij definitief zullen afzien van deze kostbare stoomverbinding, en de eilanden op een andere manier trachten op te beuren.

Wat het vervoer van goederen vanuit die eilanden met deze gelegenheid betreft, zij opgemerkt, dat dit per stoomschip in nagenoeg denzelfden tijd geschiedt als per schoener, echter tegen een enorme hoogere vracht. De bediening per schoener, heb ik me laten vertellen, is bovendien veel soepeler, wat gelet op de omstandigheden aldaar, een voorname factor is.

Ik dank U M. d. V.

Wetenschappelijk geschrijf.

Reeds eenmaal hebben wij onder hetzelfde opschrift onze ergernis gelucht over de meer dan naïeve wijze waarop de wereld herhaaldelijk getracteerd wordt op „wetenschappelijke" werken, die wemelen van grove onwetenschappelijkheden. Dezer dagen is me weer zoo'n product in handen gevallen. Het is „Het Boek der Uitvindingen" door John Kooy, blijkbaar bedoeld als een populair wetenschappelijk leesboek voor ontwikkelde menschen die graag wat nader willen ingelicht worden omtrent onze moderne uitvindingen en hun voorgeschiedenis.

Populair beteekent toch niet dat er gerust wat onzin in verkocht mag worden?

Zoolang dit boek op het positieve terrein der feiten blijft, is het heel prettig en interessant om te lezen, maar zoodra de schrijver zich op speculatief grondgebied begeeft, verkondigt hij stellingen die kant noch wal raken.

Hoofdstuk II is getiteld: De Uitvinder. Het begint aldus:

„Vele duizenden jaren geleden moet een op een mensch gelijkend wezen op de gedachte gekomen zijn zich op zijn achterste ledematen op te richten en zich met het hoofd naar den hemel en de zon, in ieder geval van de aarde afgewend, voort te bewegen."

Nog op dezelfde bladzijde lezen wij iets verder: „Sedert Darwin heeft men algemeen de neiging het menschelijk aanvangsstadium *ergens tusschen aap en mensch*" te vermoeden; terecht of ten onrechte, wie zal het uitmaken?"

Wie dat uit zal maken? 't Is heelemaal geen probleem! Hier hoeft niets uitgemaakt te worden! Heeft Darwin zelf er al niet opgewezen dat er *een schakel ontbreekt*? Is dat niet de wereldvermaarde *missing link*? En is de moderne, altijd maar dieper en breeder onderzoekende natuurwetenschap onderhand al niet zoover, dat ze toegeeft dat de *missing link* nooit gevonden is en ook nooit gevonden zal worden omdat ze niet bestaat?

Dat fantastische *„op een mensch gelijkende wezen"* is aan de serieure wetenschap onbekend.

Dat tusschenwezen kwam nota bene op de gedachte zich op zijn achterste ledematen op te richten! Maar dan sta ik voor 'n dilemna!

Was 't 'n mensch of was 't geen mensch? Was 't 'n mensch dan *geleek* het ook niet op 'n mensch maar dan *was 't* er een! En dan is hij ook nooit „op de gedachte gekomen" om rechtop te loopen, want dat heeft de mensch altijd gedaan; de mensch van nu, de mensch uit de historie en de mensch uit de praehistorie, die we niet anders kennen dan uit zijn versteend geraamte.

Was 't geen mensch dan was 't 'n dier er dan was het zeker nooit op een *gedachte* gekomen, aangezien dieren nu eenmaal niet plegen te denken.

Nu gaat er natuurlijk een storm van verontwaardiging tegen me op uit de harten der duizende honden,— katten—, apen — en papegaaienvrienden, die me alle om strijd de ooren van 't hoofd zullen praten over de ongeloofelijke schranderheid van hun geliefd huisdier. Het spijt me vreeselijk voor al die dierenvrienden — konden ze intusschen de liefde van hun hart niet aan een waardiger object verpanden? — maar noch hun schrandere hond, noch hun slimme poes, noch hun handige aap, noch hun welsprekende papegaai is met al zijn vernuft en begaafdheden er nooit ingeslaagd te werken aan eigen lotsverbetering, uitvindingen te doen of een boek te schrijven.

Laten we nu eens iets aanhalen uit een werkelijk wetenschappelijk boek. Hier ligt vóór me: „De eeuwige Mensch van Chesterton, het rijpste en meest bezonkene van al zijn boeken. Op blz. 72 lezen we: „Maar de vóórhistorische mensch, hetzij hij holbewoner of rendiermensch genoemd wordt, is zeker niet zulk een tusschenwezen.

De vóórhistorische menschen van dat soort waren wezens juist gelijk menschen en verrassend gelijkend op ons. Het waren alleen menschen, waarvan wij toevallig heel weinig weten, om de eenvoudige reden dat zij geen kronieken of oorkonden hebben nagelaten; maar het weinige, dat wij van hen weten, bewijst, dat zij even gewone en menschelijke menschen waren, als de bewoners van een middeleeuwsche hofstede of een Grieksche stad."—

— „Tijd is, wat de klok meet," lees ik bij den heer John Kooy op blz. 209. Die is werkelijk schitterend! alsof de tijd afhankelijk is van de klok en niet de klok van den tijd!

Als de kalender aangeeft dat morgenochtend de zon opgaat om zes uur en Mr. Kooy's horloge wijst op het oogenblik van zonsopgang zeven minuten over zes, dan is volgens hem de zon zeven minuten achter. Geen haar van zijn hoofd denkt er aan, dat zijn horloge zeven minuten vóór is.

Het heeft veel weg van de koppigheid van Phileas Fogg's reisgenoot en bediende, die niet over te halen was om bij iedere meridiaan zijn horlog 10 minuten te verzetten. Toen hem gezegd werd: „Ja maar, man, de zon gaat hier twintig minuten eerder op als in Londen," was 't eenige antwoord van den onverbeterlijken horlogemaniak: „Tant pis pour le soleil!"

De tijd is het „voortvloeiende nu" of als men er met alle geweld het meten bij wil halen: „Tijd is de maat van de beweging of verandering". Vandaar dat constante bewegingen geschikte tijdmeters zijn, zooals de draaiende beweging der aarde om haar as, de omloop der maan om de aarde, de omloop der aarde om de zon. Het horloge nu, heeft zijn ontstaan te danken aan de behoefte om te weten, het hoeveelste deel van een etmaal bepaalde handelingen of veranderingen duren. Het horloge is dus niets anders, dan een kunstmatige willekeurige verdeeling van het etmaal. V'là tout!

Ik geloof dat de twee aangehaalde voorbeelden afdoende zijn. Waarom moeten boeken, die overigens zeer leerzaam zijn, nu toch altijd bedorven worden, door een reeks speculatieve nonsens?

't Is zoo jammer!

M. L.

KOLONIALE RAAD

zitting van Zaterdag 5 Mei 1934.
(slot.)

Na de rede van den Voorzitter vroeg de Heer Sutherland het woord. Volgens zijne meening was een vaste rechter op de Bovenwinden niet noodig; reeds jaren geleden was er bijna geen werk voor den bekleeder van deze post, maar nu nog veel minder. Daarom is een vaste rechter op de Bovenwinden slechts een decoratie.

Vervolgens hield de heer Sutherland een geweldige philippica tegen het optreden van de politie vooral van de recherche.

Met verschillende voorbeelden toon de hij aan, hoe soms de recherche de getuigen of de beschuldigden dwingt te bekennen wat zij nooit gezegd of gedaan hebben. Ook het zonder ernstig motief in bewaring houden van z.g. verdachten werd door spreker gehekeld. Resumeerend eischte spreker een veel scherpere controle op de handelingen der recherche.

De Afg. v. h. B. de Heer Jas antwoordde en op de beschuldigen van den vorige spr., en op hetgeen door de andere sprekers over de opleiding van inlandsche krachten voor het corps was naar voren gebracht.

Wat de beschuldigen van den laatsten spreker aangingen, deze waren zoo ernstig dat de Procureur Generaal ze niet voor kennisgeving alleen kon aannemen, zoodat hij zich verplicht achtte deze zaak verder te onderzoeken.

Over de opleiding van Curaçaoënaars voor de politie, hierover kon de A. v. h. B. slechts *één* antwoord geven, het welk het standpunt is en blijft van het Bestuur: dat in deze slechts rekening kan en mag gehouden worden met het belang van de goede uitoefening van den dienst.

Ook de heer v. d. Drift vroeg nog even het woord om den Heer C. Winkel te antwoorden naar aanleiding van hetgeen deze laatste over Aruba had gezegd. De kwestie der verplaatsing van de ontvanger werd toegelicht en het verhaal over de oliemaatschappij die zonder vergunning gedistilleerd verkocht werd tot zijn ware proporties, terug gebracht.— Tot voldoening van den Heer Winkel.

De Directeur v.d Openbare Werken de Heer Meyer gaf hierna eenige inlichtingen omtrent het te bouwen krankzinnigengesticht in de buurt van Groot Kwartier, terwijl ten slotte een kleine zeer hoffelijke schermutseling ontstond tusschen den Voorzitter en den afgev. v. h. Bestuur Dr. Winkel, omtrent het al dan niet wettig uitoefenen van de tandheelkunde op Aruba door den Heer Silberstein.

Hierna kwamen achtereenvolgend de verschillende artikelen v. d. Begrooting zooals ze oorspronkelijk waren opgesteld of later gewijzigd in stemming en werden allen met algemeene stemming aangenomen.

Onderwijl werden door den Heer v. d. Drift nog eenige opmerkingen bij enkele artikelen gemaakt die wij volledigheidshalve hier laten volgen.

De onderwijzers 4de klasse moeten zich beijveren zoo spoedig mogelijk examen voor de 3de klasse te doen, daar de betrekking van onderwijzer 4de klasse goed is voor jongelieden en te weinig ontwikkeling vereischt voor een geheele loopbaan.

Ad art. 32. Het bestuur deelt de meening dat de voorkeur dient te worden gegeven aan een practischen landbouwkundige van de naburige eilanden, die in tijdelijken dienst zal worden aangesteld.

Omtrent den stand van de werkzaamheden der landbouwvereenigingen op de Bovenwindsche eilanden, kan worden medegedeeld, dat op St. Martin door de Vereeniging de landbouwers onderling veel contact hebben zoowel door besprekingen als door de praktijk. Er is een keur van kracht geworden voor de stieren, terwijl in studie is de oprichting van een zuivelfabriek.

Op Saba werkt de landbouwvereeniging goed. Veel werd gedaan voor verbetering van het veeras. Voor de verscheping van producten werden aanwijzingen gegeven; echter zijn niet veel producten aanwezig.

Op St. Eustatius is tusschen belanghebbenden weinig samenwerking. Een proeftuin werd ingericht De verscheping en de verkoop van producten waren aanvankelijk weinig belovend. Thans zijn de vooruitzichten beter o. a. met betrekking tot den verkoop van aardappelen. De bewoners zijn weinig geschikt voor besturen waardoor de ambtenaren meer en meer de leiding nemen.

Vooral nu een landbouwkundige zal komen, zijn de vereenigingen van veel belang.

Ook in andere landen deed zich het verschijnsel voor dat landbouwers eerst na geruimen tijd inzagen welk nut in samenwerking gelegen is.

Ad art. 104. Dat velen op de Bovenwindsche eilanden aan steun voor hun schoenervaart de voorkeur zouden geven boven het onderhouden van de stoomverbinding acht het Bestuur verklaarbaar. Dit toch zijn hoofdzakelijk belanghebbenden bij de zeilvaart. De landraden hebben verklaard dat zij het stopzetten van de stoomverbinding zeer nadeelig voor de Bovenwindsche eilanden zouden achten.

Op de vraag of het Bestuur het niet daarheen zou kunnen leiden, dat eene regeling getroffen werd waardoor de vracht, speciaal de minimum-vracht met de Baralt verlaagd wordt, kan als antwoord worden medegedeeld, dat de vrachtprijzen reeds herhaaldelijk zijn verlaagd juist teneinde concurrentiemogelijkheid voor de producten der Bovenwindsche eilanden te scheppen. Het Bestuur ondervindt groote medewerking van de K. N. S. M. bij de pogingen tot opheffing van de Bovenwindsche eilanden.

De Baralt doet ook de havens van St. Kitts en St. Thomas aan, alsmede de haven van St. Martin (Fr. Ged.) t.w. Marigot.

De bij de Memorie van Antwoord toegezegde staten betreffende het vervoer met het S.S. „Baralt" zijn ter Griffie van den Raad gedeponeerd ter inzage voor de Leden.

Op deze staten zijn eveneens vermeld de naar de niet-Nederlandsche eilanden vervoerde passagiers en goederen.

Indien de ambtenaren die naar de Bovenwindsche eilanden heen en weer moeten gaan langs een anderen weg per stoomverbinding hun bestemming volgen, worden de kosten geraamd op f. 14 000.— Hierbij is geen rekening gehoudent met eventueele transporten van gevangenen, leprozen en krankzinnigen, alsmede de reizen van hun geleiders. Naar aanleiding van de rede van den heer Foch die abusievelijk als schuld van Curaçao aan Nederland het bedrag van 5.600.000 fl. vermeldde.

Ad art. 107b. Inderdaad moet bij het vermelden van het cijfer van f. 5.600.000 eene vergissing in het spel zijn, aangezien volgens telegrafische mededeeling van den Minister van Kolonien per 31 December 1933 de schuld aan Nederland bedroeg het cijfer aan het slot van de Memorie van Toelichting genoemd.

Niemand verder meer het woord verlangend, sloot de Voorzitter tegen 11 uur de vergadering.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggeven.

„Een Nabeschouwing"

Naar aanleiding van een stuk onder dat hoofd verschenen in de Amigoe di Curaçao van de 19n dezer, waarin o.a. wordt gezegd: „De gevaarlijkste plaats van allemaal is zeker wel „*Fleur de Marie*" op den berg van Scharloo. De laatste 15 of 20 jaar is die geheele berg met tientallen huisjes volgebouwd, dicht op één, kris en kras door elkaar, bijna zonder wegen, straten of steegjes, zonder noemingswaardige afscheiding om zooveel mogelijk voordeel en profijt te trekken van elk plekje van het terrein," zij hier opgemerkt dat sedert het jaar 1909, van het benedengedeelte van het terrein „*Fleur de Marie*" op Scharloo, bij afgifte van elk stuk terrein in huur, de rooilijn daarvan werd bepaald door den toen fungeerenden rooimeester, waarna de huurder een bouwvergunning van den Procureur Generaal en later van den Directeur van Openbare Werken kregen. Op het bovengedeelte van „*Fleur de Marie*" werd gebouwd volgens een door den Directeur van Openbare Werken onderteekend en door den Gouverneur goedgekeurd bouwplan.

Toen er in den boomtijd geen terrein meer beschikbaar was om in huur afgegeven te worden, gingen eenige huurders op hun huurgronden meer huisjes bouwen om die te verhuren, waardoor op sommige plekken de huisjes een beetje te dicht bij elkaar gebouwd werden.

Aangezien de grondhuur in den boomtijd niet verhoogd is geworden en de huur van het terrein niet berekend werd naar het aantal huisjes, doch naar de grootte van het terrein, hebben alleen de huurders van het bouwen van meer huisjes op hun terrein geprofiteerd, terwijl de grondeigenaren slechts nadeel daarvan hebben ondervonden, doordat het Gouvernement hooge belasting is gaan heffen op die huisjes en de grondeigenaren aansprakelijk heeft gesteld voor de betaling van die belasting.

De schrijver van „*Een Nabeschouwing*" moet zijn gegevens betreffende „*Fleur de Marie*" uit dezelfde bron verkregen hebben als de schrijver van „*Wantoestand*" in de Amigoe di Curaçao van verleden jaar en daarom zal er in den vervolge niet de minste notie meer worden genomen van dergelijke aantijgingen.

Curaçao den 22n Mei 1934.

De beheerder van „Fleur de Marie"

Ph. F. de Haseth P. L. z.

Antwoord van den schrijver van "Een Nabeschouwing"

Allereerst onzen dank aan de Redactie voor de gelegenheid ons geboden dit ingezonden stuk te beantwoorden.

1. Wij zullen met de laatste alinea beginnen. De bewering van den Heer Ph. F. de Haseth, dat mijn gegevens uit dezelfde bron afkomstig zijn als van den schrijver van "*Wantoestand*" in den Amigoe van verleden jaar, zijn zonder eenig zweem van bewijs neergeschreven. Maar die bewering berust alleen op kwade vermoedens en is een puur verzinsel.

2. Als de Hr. de H. mijn artikel "EEN NABESCHOUWING" nog eens met alle aandacht, maar ook zonder vooroordeel wil nalezen, zal hij zooals iedereen tot de conclusie moeten komen, dat mijn eenige bedoeling is geweest te wijzen op het groote brandgevaar, dat dergelijke groote complexen huizen, allen *van hout* en *zóó dicht opéén* gebouwd, voor de bewoners en de gemeenschap opleveren.

Daarvan zal wel een ieder overtuigd zijn. Ook de Hr. de H. evenzeer. Want al gelieft hij die geïncrimineerde woorden een "aantijging" te noemen, toch geeft hij in de tweede alinea van zijn stuk toe, dat "die huisjes op sommige plaatsen wel een beetje te dicht op elkaar gebouwd werden."

3. De Hr. de H. beweert wel, dat het zijn schuld niet is, dat die huisjes op "*Fleur de Marie*" zoo dicht op elkaar staan, omdat tijdens den boomtijd de bewoners dier huisjes op de tusschengelegen ruimte nog meer nieuwe huisjes gingen bouwen. Doch mij dunkt, dat de Hr. de H. hier toch niet zoo vrij uitgaat, omdat hij dan toch het recht had zulks te verbieden en in ieder geval juist om het grootere brandgevaar en omdat die heele bouwerij geheel in strijd was met het *oorspronkelijk* goed ekeurde bouwplan. de hulp van het Gouvernement of van de Politie had kunnen inroepen om zulks te verbieden.

Doch wij hebben nog een sterker argument, dat ook de Hr. de H. zelf wel degelijk schuld heeft, dat die huisjes daar zoo dicht op elkaar staan.

De Hr. de H. zal den Heer Bakker wel gekend hebben, die ongeveer 10 of 12 jaar geleden hier Directeur van Openb. Werken was. Wij herinneren ons nog zeer goed, dat de Hr. Bakker eens toevallig na een bezoek aan "*Fleur de Marie*" ons zijn nood klaagde over de verschrikkelijk gevaarlijke woningtoestanden aldaar, allemaal houten huisjes vlak op elkaar gebouwd, die het grootst denkbaar gevaar bij brand opleverden Op onze wedervraag, waarom hij dan als directeur van O. W. den eigenaar van dien grond niet gelastte daar fatsoenlijke wegen aan te leggen, hij me antwoordde; "dat hij den eisch reeds gesteld had, om op dat terrein eerst wegen van 5 of 6 meter breedte aan te leggen, doch dat door den eigenaar van dien grond dit vlakaf geweigerd was, *omdat hij in dat geval veel te weinig grond om te verhuren overhield.*" En de eigenaar stoorde zich verder aan niets en ging op dezelfde onverantwoordelijke wijze voort, die huisjes even dicht naast elkaar te bouwen. Wij kunnen voor de waarheid dier woorden instaan,

4. De Hr. de H. zegt op het slot, dat hij voortaan van dergelijk geschrijf geen notitie meer zal nemen.

Eigenlijk vinden we dat nog het verstandigste woord van zijn geheele stuk. Want iemand, die bij het schrijven zijn zwakke zijde zóózeer bloot geeft, zoo iemand doet werkelijk wijs den verstandigen raad in toepassing te brengen: "Spreken is zilver, maar zwijgen is goud."

***

EEN NABESCHOUWING

(Aangeboden)

II.

Op het slot van ons vorig artikel zeiden we, dat door dien brand nog een andere rotte plek was blootgelegd.

Voor de meesten zal het wel een openbaring zijn geweest bij de opsomming van het aantal en den aard der huizen, die bij dien brand van 25 April vernield werden, in de courant te hebben gelezen, dat er behalve een bakkerij en zooveel woonhuizen ook vier restaurants, drie koffiehuizen en één grossierderij waren verbrand.

Tot goed begrip van die laatste benamingen diene, dat die *restaurants* niets anders zijn dan eethuizen (misschien zou men ze in Holland volksgaarkeukens noemen), waar het gewone volksvoedsel verstrekt werd. Onder *koffiehuizen* hebben we hier eigenlijk een gewone tapperij en slijterij te verstaan, dus vergunningen om sterken drank te schenken, terwijl een *grossierderij* beteekent een huis, waar wel sterke drank verkocht, maar alleen in gesloten fiesschen en kruiken, dus niet getapt of over de toonbank in borrels wordt uitgeschonken.

Tegen die restaurants, waar voor den Curaçaoschen werkman, die te vèr van zijn huis woont, goedkoop middageten verschaft wordt, kan geen enkel redelijk bezwaar worden ingebracht. Maar moet er nu op zoo'n klein plekje grond, zóó dicht opéén, zulk een overdaad van gelegenheid bestaan om den werkzaam tot het drinken van rum en jenever te verleiden? Al die kroegen liggen bij elkaar langs den grooten verkeersweg om het Schottegat, en wat de verleiding nog erger maakt, juist tegenover den grooten ingangsweg naar de Isla, het Cur. Petroleumbedrijf, dus juist dáár, waar alle arbeiders, die daar werken en in het buitendistrict wonen, noodzakelijk moeten passeeren. Bovendien ligt een heel klein eindje verder nog zoo'n groot koffiehuis. Waartoe al die drankgelegenheden juist dáár in de buurt? Of meent men misschien daarmee de directie van het Petroleumbedrijf een bijzondere weldaad te bewijzen? Wij kunnen het moeilijk gelooven.

Een paar jaar geleden vertelde ons iemand, die het weten kon, dat vanaf de Koningin-Emmabrug langs de Breedestraat van Otrabanda, en verderop langs de Roode Weg, voorbij Cas Chiquito en Morgenster, langs den weg om het Schottegat tot aan den ingangsweg naar de Isla in het geheel ruim 25 (vijf en twintig) kroegen en drankwinkels gelegen waren, zoodat de werkman 's avonds bij het naar huis gaan volop gelegenheid had en moeilijk de verleiding kon weerstaan om van den eenen kroeg den anderen in te zwaaien, zoodat hij ten slotte door drank en passie zoozeer verhit is, dat bijna geheel zijn weekloon is weggesmolten en hij platzak thuis bij vrouw en kinderen aanlandt.

Wij hebben die 25 kroegen niet nageteld en kunnen dus geen enkelen waarborg geven, dat dit getal juist is. Het is echter ook best mogelijk, dat er naderhand nog eenige tapperijen zijn bijgekomen. Maar wij zouden willen vragen, welk waarachtig volksbelang er met zulk een overdaad van drankgelegenheden gediend is? Is dat de beste methode om tot volksveredeling mede te werken? Men moet niet denken dat wij voorstanders zijn van „drooglegging", „prohibitie" of iets dergelijks. Geheel het tegendeel. — Doch overal langs den weg met zooveel kwistigheid de drankverleiding zaaien. kan en mag toch zeker niet tot de roeping van een gouvernement behooren. En dat zou men bijna gaan denken, want men kan die kwestie ook nog van een anderen kant bezien.

Als men weet, dat voor elke vergunning van tapperij of koffiehuis aan den kolonialen ontvanger elke maand 40 gld. moet betaald worden en dat vergissen we ons niet, voor een grossierderij dat bedrag nog iets hooger is, dan komt men onwillekeurig er toe het Gouvernement te verdenken, dat zij door met zooveel vrijgevigheid dergelijke vergunningen uit te reiken, enkel de koloniale kas heeft willen spekken. Nu willen we volstrekt niet het *tegenwoordig* Bestuur een verwijt maken voor iets wat zij als een rampzalige nalatenschap van het vorig regiem heeft overgenomen. Maar wel bestaat er reden te over, om ons zelven af te vragen of dergelijke inrichtingen, met dezelfde overvloed en kwistigheid moeten bestendigd blijven, terwijl zij, afgezien van het particulier winstbejag van den herbergier en het finantieel voordeel van de koloniale kas, geen ander nut hebben dan de gezonde volkskracht te ondermijnen en het volksverderf in de hand te werken.

* * *

Alsof de verleiding tot drinken nog niet sterk genoeg was, zoo heeft men op sommige plaatsen die verleiding nog intenser en actiever willen maken door het in dienst nemen van cabaretmeisjes en kelnerinnen.

Niet zonder eenige verbijstering hebben we onlangs in het Eindverslag van onze Begrooting gezien, dat dit systeem van onze hypermoderne beschaving tot zelfs in den Kolonialen Raad verdedigers heeft gevonden. Hoe is het mogelijk, dat volksvertegenwoordigers, die toch de ware belangen van het volk heeten te behartigen, hier als verdedigers van de particuliere belangen van buitenlandsche cabaretmeisjes en kelnerinnen, of m.a.w. van het stelsel der blanke slavinnen optreden! Wij begrijpen niet hoe eerbare mannen, voor wie toch ook reinheid van zeden, huwelijkstrouw enz. het ideaal moet zijn en de grondslag en de hoeksteen van elke welgeordende maatschappij, dat zij dergelijke verfoeielijke uitwassen van corruptie en immoraliteit in bescherming kunnen nemen. Kan dát als een verontschuldiging dienen, dat dit kwaad in sommige havensteden in Europa, ook in Holland, nog veel erger is? — Wil dat zeggen, dat we hier nog gerust een graadje verder kunnen gaan, voordat wij op de peilschaal van immoraliteit gelijke hoogte bereikt hebben? Zoo zet men de boel op zijn kop. Wanneer men eerst dergelijke rotte vruchten uit het buitenland hier heeft binnengesmokkeld en het infectieproces hier ongestoord laten voortwoekeren en zoodoende na eenige jaren het peil der zedelijkheid hier met een ruk naar beneden is gehaald, durft men dan in ernst dien toestand willen bestendigen met de bewering, dat anders onze Curaçaosche meisjes de plaats dier vreemdelingen zullen gaan innemen en het kwaad dus nog erger zal worden. Bewijst die vooze redeneering niet, dat de tegenwoordige toestand eigenlijk niet door den beugel kan en reeds een beschaming voor ons eiland is?

Wanneer men hoort en ziet, dat dergelijke vrouwspersonen door haar uiterlijk verschijnen, door wenken en blikken van verstandhouding jonge en getrouwde mannen naar binnen weten te lokken, dat buren van dergelijke inrichtingen, die volop gelegenheid hebben dat gedoe den geheelen dag nauwkeurig te observeeren, durven verklaren, dat zij van geen enkele dezer vrouwen de minste garantie kunnen geven, dat het nog fatsoenlijke vrouwen zijn, maar dat nagenoeg allen bekend zijn als publieke vrouwen, welke rechtsgrond kan er dan bestaan om ze hier toe te laten en in bescherming te nemen?

Dergelijke vrouwen werken niet alleen in het geldelijk belang van den eigenaar dier huizen, door de mannen naar binnen te lokken en tot drinken aan te zetten, maar zij werken ook voor haar eigen rekening. Daarom schamen zij zich niet aan hetzelfde tafeltje met den bezoeker te komen plaatsnemen,

Men behoeft geen enkel woord van de gesprekken, die tusschen die twee gevoerd worden, te verstaan. Dat kan men het best afleiden uit het resultaat, wanneer na eenigen tijd beiden *samen* op stap gaan of in een auto vertrekken.

Hoeveel jonge en ook getrouwde mannen zijn in dergelijke inrichtingen totaal geruïneerd, hebben zich naar lichaam en ziel moreel te gronde gericht, hoeveel families zijn in tranen en verdriet, in twist en armoede uiteengerukt, waar tevoren tevredenheid, geluk en voorspoed heerschte!

Welke redelijke gronden en motieven kan men dan toch aanvoeren in het welbegrepen belang der zedelijkheid en ware beschaving van ons volk? Moet men daarom dergelijke kweekplaatsen van wanorde en ongerechtigheid, die een kanker zijn voor onze maatschappij, den voorrang blijven geven en in bescherming nemen?

Met meer vertrouwen gaan we de toekomst tegemoet, nu we in den „*Amigoe*" van de vorige week de woorden lazen, door onzen Procureur gesproken in de avondzitting van den Kolonialen Raad bij de behandeling der Begrooting. Wij juichen deze houding van den Procureur, het hoofd onzer politie, van harte toe.

Deze woorden zijn ons uit het hart gegrepen, „dat het Bestuur met het „weren van vreemde cabaretmeisjes en „kelnerinnen de bestrijding der pros„titutie ten doel heeft en dat het Be„stuur in deze haar standpunt niet „kan wijzigen." — „Door de vroeger „bestaande toestand werd het lot de„zer meisjes veel te gemakkelijk in „handen gelegd van hun werkgevers, „hetgeen gelegenheid geeft tot ontucht. „Het Bestuur wil niet medewerken tot „prostitutie. Het Bestuur wil door „dezen maatregel de meest openlijke „vormen van tentoonstelling van meis„jes wegnemen, die een tentatie zijn „voor de Curaçaosche jeugd. Indien „dan later toch de prostitutie zal op„duiken, zal toch in geen geval het „Bestuur zich zelf te verwijten hebben, „dat dit met openlijke hulp van het „Bestuur geschied is."

Wij zijn dankbaar voor dat woord. Wij hopen dat het ook vruchtdragend moge zijn.

***

Waardeering en nog iets.

Zooals bekend mag worden verondersteld is tot hoofd van de Openbare School in St. Martin benoemd de Heer Lionel Connor ter voorziening in de vacature van Mejuffrouw Slothouwer, die Hoofd is geworden van de Wilhelminaschool alhier.

De Bovenwindsche stemmen wijdt eenige zeer waardeerende kolommen aan het scheidende Hoofd. Wij kunnen dit slechts apprecieeren en toejuichen.

Maar jammer is het, dat in hetzelfde nummer het nieuwe Hoofd niet alleen zonder waardeering, maar met een duidelijk uitgesproken afkeur wordt geïntroduceerd.

Dit is jammer, onrechtvaardig en onvoorzichtig.

Jammer, want hierdoor wordt stemming gemaakt tegen een zeer hoogstaand mensch die volkomen het vertrouwen waard is, en van zijn chefs, en van zijn talrijke vrienden en kennissen, en van de kinderen.

Wanneer men openlijk iemands capaciteiten in twijfel durft trekken dan moet men toch wel doorslaande bewijzen hebben voor diens minderwaardigheid. En deze bewijzen heeft de B. St. niet.

Want 1o: Iedereen die den Heer Connor in zijn functie heeft gadegeslagen weet, dat hij een zeer goed onderwijzer is. Nooit is daar, door wie ook, aan getwijfeld. Nooit is daartegen, door wie ook, een klacht ingediend.

2o. Reeds meerdere malen heeft de Heer L. Connor met succes dezelfde post als Hoofd van een Lagere School bekleed. Ja hij is zelfs langen tijd plaatsvervangend Hoofd geweest van dezelfde ulo school, waarvan hij nu definitief tot Hoofd benoemd is. En het zij hier herhaald, steeds tot ieders tevredenheid.

3o Andere scholen van dezelfde categorie moeten het in de kolonie met gelijke of misschien mindere krachten stellen, zonder dat hierop aanmerking gemaakt wordt en dat dit afdoet aan de goede gang van zaken op die scholen.

Is het dus niet onrechtvaardig om nu op den Heer Connor af te geven. Of zou er misschien iets anders achter zitten?

De B. W. St. laat zelf doorschemeren dat er andere redenen zijn waarom zij de keuze van den Heer Connor afkeurt.

Wij hopen toch niet dat hier de godsdienst van den Heer Connor het struikelblok is. Als dit de inzet is dan betreuren wij het ten zeerste en dan noemen wij de oppositie van de B. W. zelfs *onvoorzichtig*. Een onder de asch smeulend vuur moet men niet aanwakkeren.

De tijd is toch voorbij dat men onder het Nederlandsch Bestuur een betrekking aan iemand weigerde enkel en alleen omdat hij katholiek was.

Wanneer men er aan twijfelt of een goed katholiek ook een goed Hoofd kan zijn aan een openbare school, dan kome men maar een kijkje nemen op Curaçao waar ook een vooraanstaand Katholiek Hoofd is de Hendrikschool.

Nooit zijn noch door Ouders, n door wie ook klachten vernomen gen den Heer Sprockel, dat hij g goed Hoofd zou zijn wegens z godsdienstige overtuiging.

Wij zouden onze collega daarom st aanraden die hetze tegen een van verdienstelijkste burgers van St. M tin te laten varen en vooral door voorzichtig geschrijf geen tweedra te zaaien in een kleine gemeensch waar de menschen meer dan erg anders op elkaar zijn aangewezen.

PROPAGANDA voor CURAÇAO.

Men zond ons uit Nederland stukje uit de Gooische Post van April, dat door meerdere katholie bladen reeds was opgenomen:

** De Kamer van koophandel in C raçao maakt propaganda voor het t ristenverkeer naar deze Nederlandsc bezitting in de Caraïbische zee, en v spreidt een boekje met allerlei weten waardigs om de toeristen eenig id te geven van het Nederlandsche gro gebied in de West, zooals in het geleidend schrijven wordt aangegev De bevolking van Curaçao is voor pct. katholiek, men zou dus kunnen deneeren, dat, wil men de toeristen nig idee geven van het Nederlands grondgebied in de West, men dan to ook wat moet vertellen over de bete kenis van het katholicisme in Curaç Maar daarover vertelt het geheele boe je niets. Wanneer de kerken van C raçao moeten worden opgenoemd b gint men met de ééne protestantsc vertelt waar deze staat en in welk j ze gebouwd is. Dan volgt een med deling dat er 3 katholieke kerken de stad zijn en 13 buiten de stad. V der niets. Maar dan volgen de tw joodsche synagoges met de vermeldi waar ze staan en wanneer de éé werd gebouwd en dan volgt tenslo de medeeling dat er 3 vrijmetselaa loges zijn, ook dat is natuurlijk vo den toerist van groot belang en h deze loges precies heeten. In het boe je staat ook een opsomming van g schiedkundige feiten. Deze bestaan hoofdzaak in oorlogen en vechtpar en maar alles wat maar eenig verba met het katholicisme heeft schijnt v geen enkel belang te zijn voor Cu çao. Het is niet vermeldenswaard. D kamer van koophandel is een offici le instantie, en hier zien we dus h men in officieele instanties in on koloniën over het katholicis denkt. Zelfs in een kolonie wa 90 pct. der bevolking katholi is, heeft het katholicisme offici geen beteekenis. De eene protesta sche kerk staat boven de 16 katholiek de vrijmetselaarsloges worden bij kerken en ziekenhuizen gerubricee de joodsche synagogen zijn ook belan rijker dan de katholieke kerken. culturele arbeid door de missie h gedurende een eeuw dikwijls ond de grootste tegenwerking van de re geering en de regeeringsambtenar verricht, is niet vermeldenswaard. Ma wie zulke dingen bespeurt, kan to geen vertrouwen hebben, lat officie le instanties de belangen der kath lieken behoorlijk zullen behartigen. dat zij de beteekenis van het kathol cisme zullen begrijpen. Zoo'n ee voudig propagandaboekje met w plaatsjes en gegevens is weer heel le zaam ook door de dingen, welke niet in staan.

Onze Jongemannen.

door DOKOTO.

We mogen gerust schrijven, dat in het hart van onzen doorluchtigen Bisschop een vurige liefde vlamt voor de jongelingschap van Zijn Vicariaat. Nog nooit zagen we het Werk voor de Jeugd zoo algemeen in stad en buitendistrict, op Curaçao en de andere eilanden, ter hand genomen. We staan nog in 't begin; groote plannen wachten op uitvoering zoodra de voorbereiding er toe, voltooid is. Er wordt gezwoegd, om het ideaal te benaderen van zoo nabij mogelijk, het hooge ideaal om in 't Vicariaat van Curaçao te vormen een frissche, gezonde, levensblije, Roomsche Jeugd, jongemannen bezield met den ouden Roomschen levensmoed, Katholieke jongemannen, die in- en buitenshuis leven als Katholieken. Er zijn vanzelf sprekend op dit terrein vele moeilijkheden te overwinnen. Er zijn vele vooroordeelen te weerleggen. De geheele levensgeschiedenis van 't Werk aan de Jeugd" over de verschillende landen, spreekt van zooveel tegenspoed, van groote teleurstellingen, van veel bezwaren. Zeker. Maar tot bemoediging van leiders en leden en van allen die zich voor Roomsch Jeugdwerk interesseeren — er staan op die bladzijden beschreven zooveel, stille als stralende successen. En vaak, waar men dacht aan de onmogelijkheid, iets te bereiken of waar men weifelde voor de moeilijkheden, die men in 't begin reeds verwachtte: de landman zaaide, zwoegend en zuchtend arbeidde hij, onder Gods Zegen kwam overvloedige oogst. Het boekje van Clarijs over jeugdvorming, waaruit ik de hier volgende gegevens put, zal den wankelmoedige een steun zijn mede te arbeiden, elk naar vermogen en kracht, aan de vorming der jeugd, waarvoor in onzen modernen tijd zulk een algemeen enthousiasme alle andere idealen overheerscht.

Van alle richtingen werpt men zich op de vorming der jeugd, allerlei middelen neemt men te baat om de belangstelling der jeugd te trekken, zeer velerlei leerstellingen en levensrichtingen lokken de jonge mannen tot zich, het lied van de vrijheid zingt door alles heen, hoog boven de stille stem van het geweten; verleiding en genot beloven bloemen en zonneschijn. Nauwelijks heeft de jonge man de school verlaten of hij voelt zich veelal alleen in de wilde storm van het leven. Te midden van dat alles staat de Kath. Kerk met haar moederlijke macht, en haar leergezag, door haar Goddelijken Stichter gezonden: Gaat en onderwijst alle. Zooals een moeder haar kind opvoedt, wijst op gevaren, sterkt en beschermt — zoo ook de Kerk. Vanaf de eerste tijden geeft de Kerk haar kracht de jeugd op te voeden naar de verschillende omstandigheden van tijd en land, op te voeden tot katholieken van de daad, die een steun en een glorie zijn voor zich zelf, voor hun familie en gezin, voor Kerk en Maatschappij. Vandaar haar onvermoeide arbeid om de jeugd juist na 't verlaten der school, leiding te geven.

Wie is niet van harte overtuigd, dat vooral in die jaren leiding en bescherming, voor de jeugd zelf een zegen is! 't Verstand van de jongeman heeft zich nog niet genoeg ontwikkeld, zijn geleerdheid is wat boekenkennis zonder ervaring, zijn wil nog niet volkomen gevormd, zijn ondervinding nog heel in 't beginstadium. Maar zijn weetgierigheid, zijn nieuwsgierigheid, zijn verlangen tot daden, zijn zucht naar voldoening, zijn begeerte het leven te leeren kennen, zijn drang om van de vrijheid te genieten, zijn levendig geworden. Hij heeft een steun in zijn familiekring. Maar de ondervinding leert dagelijks dat die steun voor zeer velen te gering is. We betreuren er te veel die zich zelf noch hun familie tot eer strekken.

Verkeerde omgang of vriendschap, verkeerde bioscoopvoorstellingen, zondige gelegenheden, ongezonde lectuur, zinnelijke gesprekken, 't wekt alles een geest van onverschilligheid, valsche levenbeschouwing, hartstocht, ongeloof en zedenverwildering. En de goede familie staat vaak machteloos en ingrijpen komt dikwijls te laat, en men betreurt wederom een jong leven waarvan de Toekomst vergooid is. Daarentegen — hoeveel goeds kon bereikt zijn! In een jongenshart, in de begeerte van een jongeman, is een streven naar groote edelmoedigheid, een neiging tot heldhaftige besluiten, een zucht naar openhartigheid, eerlijkheid, grootmoedigheid, een zich zelf vergeten in schoone daden. Hij verlangt een genoegelijke ontspanning vol vroolijkheid en jongenspret met jonge mannen van zijn leeftijd.

Inderdaad, hoeveel goeds en schoons is te bereiken!

In den loop der eeuwen hebben de groote jeugdleiders der Kerk dit ingezien en hoeveel hunner hebben, wel na groote opoffering, hun arbeid bekroond gezien met succes. Maar hierover een volgende gelegenheid. We moeten eerst nog enkele bezwaren bespreken, die men wel hoort opnoemen tegen Jeugdwerk in deze gewesten.

Steunt het

Apostolaat ter Zee.

BERICHTEN.

Kerkberichten.

Maandag 28 Mei om 8 uur s'avonds zal Z. H. Excellentie Mgr. Verriet in de Cathedrale Kerk van Otrabanda een conferentie houden voor de mannen.

Deze conferentie is eene voorbereiding voor het adoratiefeest van Zondag 3 Juni. Het adoratiefeest heeft dit jaar een heel bijzondere beteekenis omdat het samenvalt met de plechtigheden van het Heilig jaar.

Wij hopen van harte, dat alle mannen van Otrabanda naar het woord van hunnen Bisschop zullen komen luisteren om zich zoo waardig voor te bereiden voor het feest waarop Christus zijn hoogste triomfen van liefde viert, het feest van zijn aanbiddelijk Sacrament.

Verjaardag H. Vader.

De bewondering over de werkzaamheid van den Paus in 't Heilig Jaar, waar in de vorige Amigoe op gewezen werdt, zal zeker nog grooter worden wanneer wij vermelden dat a.s. Donderdag, feestdag van H. Sacrament, de H. Vader 77 jaar wordt. Eenparig is de bewondering van katholiek en niet Katholiek over 't werk van dezen Paus. In deze onrustige tijden is Pius XI zeker een der grootste figuren die de Katholieke Kerk waardig bestuurt.

Zeker zal dan ook Donderdag a.s. een eenvoudig gebed worden gestordt voor zijn Z. H opdat God zijn kostbaar leven deze tijden mogen sparen.

Eucharistische Kruistocht.

Op Zondag 20 Mei Hoogfeest van Pinksterren had een intieme maar indrukwekkende plechtigheid plaats in de Kapel der Eerw. Zusters van het St. Martinus-gesticht. Negen Voorwachters en 15 Kruistochters deden haar opdracht aan de Christus-Eucharisticus.

De plechtigheid werd geleid door Z.H. Excellentie Monseigneur Verriet, geassisteerd door den algemeenen Directeur der R. K. Jeugdorganisatie, de Z. E. Pater v. d. Looy en door Zijn Secretaris P. de Bruyn.

De opleiding tot Kruistochter is zeker de schoonste Jeugdorganisatie, die er bestaat. Al is het jeugdwerk dat zich bezig houdt met de lichamelijke ontwikkeling van het jonge geslacht volstrekt niet af te keuren, toch is zeker het heerlijkste jeugdwerk de ontwikkeling van het hoogste dat in den mensch leeft, n.l. de ontwikkeling van het leven der Genade in de ziel van de jonge Christen. De heiligmakende genade is de grootste schat die een kind van God ontvangt bij het doopsel. Dit genadeleven in de kinderen ontwikkelen, steeds tot hoogere bloei brengen, dat is het ideaal van alle Christelijke Ouders en opvoerders. Hiervoor worden de zwaarste offers gaarne gebracht. Aan dit ideaal werken met de grootste toewijding sinds jaren priesters en religieusen, in biechtstoel en school door gebed en congregatie, door catechismus en retraite.

Moeilijk is dit werk en weinig openbaar omdat het vooral op de innerlijke vorming van de jonge mensch gericht is. Maar schoon is het en bewonderenswaardig.

Niet altijd beantwoordt de jeugd aan de zorgen aan hun geestelijken opbouw besteed. Maar Zondag l.l. mochten de Eerw. Zusters van Rozendaal toch met voldoening neerzien op deze uitverkoren groep van meisjes, allen hare leerlingen of oud-leerlingen.

Onder Gods onmisbaren zegen waren deze kinderen in de leerschool der deugd gevormd door deze stille religieuzen.

Nu kwamen deze jonge reine harten zich toewijden aan Christus den Koning van hun leven. Zij kwamen tot de God die hunne jeugd verblijd had. Zij beloofden Hem eeuwige trouw als Voorwachter of Kruistochter.

De voornaamste zorg voor hun leven zal voortaan zijn Hem te blijven behagen ook in de moeilijkste oogenblikken.

Mogen zij door de kracht van hun voorbeeld velen brengen tot den dienst van den Christus Koning.

Onze hartelijke gelukwenschen aan de nieuwe Voorwachters en Kruistochters en aan de Eerw. Zusters.

Prachtig resultaat.

Wij lezen in *La Prensa* van 24 Mei dat de inschrijving in hare kolommen geopend tot leniging van den brand op Rio Canario de kolossale som heeft opgebracht van 7 261.43 gulden (zeven duizend, twee honderd, één en zestig gulden en 43 cent).

Voorwaar een prachtig resultaat. De collectes in verschillende R K. Kerken tezamen met eenige giften, door Monseigneur Verriet ontvangen, hebben het bedrag van 625 fls opgebracht.

Op doorreis.

Op Dinsdag 22 Mei zijn alhier aangekomen met de Crijnssen 6 officieren, 12 onder-officieren en 10 manschappen (matrozen en stokers) van de Engelsche marine op doorreis naar Columbia om werkzaam gesteld te worden bij de opleiding der Columbiaansche marine.

Welkom.

Aangekomen Dr. W Maal en Familie.

Goede reis.

Met de Simon Bolivar zijn Donderdag 24 Mei vertrokken naar Holland Dr. J. E. M. ARENDS en familie. Alsmede de Eerw. Moeder Vicaria der Zusters Dominicanessen M. LIDWINA, vergezeld van de Eerw. Zuster Priorin M. CANDIDA van het St. Joseph Convent van St. Martin ter bijwoning van het generaal Kapittel harer Congregatie.

Ook Zuster Mathea, Dominicanes en Zuster Gemma, van de Eerw. Zusters van Breda maken de reis mede Deze beide laatsten om gezondheidsredenen.

Verder is vertrokken met dezelfde gelegenheid Mej. R. Rigaud om te Bergen op Zoom hare studies te voltooien als onderwijzeres.

Aan allen prettige reis, behouden aankomst, succes en tot spoedig weerzien.

Ook de Heer Edwin Senior en Echtgenoote zijn naar Europa vertrokken aan boord van de *Cordillera*. Eveneens goede reis.

Pastoor Zeppenfeldt.

De Z. E. Pastoor Zeppenfeldt, die eenige dagen bij zijn geachte Familie in Curaçao heeft doorgebracht, zal a.s. Maandag weer naar Aruba vertrekken. Wij wenschen Z.E. een voorspoedige reis en behouden aankomst in zijn parochie. Na aankomst van Pastoor Zeppenfeldt zal de eerw. Heer JULIO HENRIQUEZ de terugreis weer naar Curaçao aanvaarden.

Hartelijk welkom.

Algemeene Vergadering der R. K. Jeugdorganisatie.

Verleden Donderdag had in het Theater Brion de aangekondigde bijeenkomst plaats van de stadscongregaties. Het gebouw was geheel bezet, zoodat er naar schatting een kleine 400 jongelui aanwezig waren.

Op het podium hadden plaats genomen Z. H. Excell. Mgr. Verriet met de Hoog Eerwaarde P. Vicaris, vele pastoors en paters, zoowel van de stad als van de buitendistricten, eenige Eerw. Fraters en het bestuur van het R. K. Centraal Bureau voor de jeugd.

De vergadering werd geleid door den Z.E. Pater C. v. d. Looy, voorzitter v. h. Bureau, die met het H. Kruisteeken de vergadering opende een welkomstwoord sprak tot alle aanwezigen en het woord gaf aan Z. H. Excellentie.

Luide door zijn jongens toegejuicht begon Monseigneur zijn geestdriftige rede met onmiddellijk de **kern** van de R. K. jeugdorganisatie aan te geven. Curaçao — zoo was de gedachtengang van Monseigneur ongeveer — *Curacao aan Christus — Koning.*

Dit ideaal zal verwezenlijkt worden als de jongens zich voorbereiden om waarlijk katholieke mannen te worden. En zij zullen dit worden als zij zich organiseeren op Christelijken grondslag. Daarom bidt Mgr. den goeden God elken dag, dat de jeugd zich katholiek vereenige.

Mgr. heeft gehoord van iemand die de jeugd goed kent, dat het grootste gedeelte der leden onzer voetbalclubs, ofschoon overwegend katholiek, hun paaschplicht niet meer vervullen. Dit heeft zijn hart met droefheid vervuld — Mgr. heeft niets tegen de sport, integendeel, Mgr. wenscht de Curaçaosche voetballers alle succes en elke overwinning; maar hooger dan de sport van het lichaam staat de sport van de ziel. Ook daarin moeten we eerste klassers worden. Want ten slotte is dit toch de eenig noodzakelijke kamp. Van het al of niet winnen van dien wedstrijd om onze ziel, hangt ons eeuwig geluk of ongeluk af.

Verder wijst Mgr. op de liefde die onze Curaçaosche jongens hebben voor hun moeder. Niemand — zelfs de onverschilligste niet — verdraagt dat zijn moeder wordt beleedigd. Niemand wil zijn moeder willens en wetens pijn doen. Maar toch, hoeveel jongelui zijn er niet die het hart hunner moeder, bedroeven, omdat zij hun godsdienstige plichten niet meer vervullen. Hoevelen zouden de tranen hunner moeders droogen als zij hun onverschilligheid jegens de godsdienst zouden vaarwel zeggen.

Bedroeven zij door hun ongodsdienstig gedrag hunne aardsche moeder, nog meer bedroeven zij de moeder van hun boven-natuurlijk leven, onze moeder de heilige Kerk. Ook aan Haar zijn we zooveel verplicht. Zij geeft ons het bovennatuurlijk kindschap Gods in het Doopsel en zoovele andere weldaden. Laten we dus naar hare stem luisteren. Zij vraagt ons *ons katholiek te organisseeren.*

Laten we dus gehoorzamen opdat alle jongens van Curaçao weer mogen komen onder de vlag van Christus-koning. Dan is de toekomst van Curaçao verzekerd. Na deze met stille aandacht gevolgde rede van hun Bisschop brak een luid applaus uit dat slechts tot bedaren kwam toen het orkest, dat geheel belangeloos zijn medewerking verleende, een vroolijke wijs inzette.

Hierna werd een film gedraaid die zeer in den smaak viel van allen.

Daarna nam de Z. E. Pater v. d. Looy het woord om de jongens er op te wijzen dat de beste basis voor onze R. K. jeugdorganisaties de *Congregatie* is. Hij ging in 't kort het werkprogram der congregaties na, en sprak over de verschillende bezwaren, die door sommigen werden ingebracht tegen de wekelijksche bijeenkomst.

In de congregatie leeren we onze godsdienstige en sociale plichten kennen, leeren we solidair zijn, niet alleen in het goede, maar ook *tegen* het kwade. Zijn we zoo vereenigd dan kunnen we protesteeren tegen de slechte cine, die ons volksleven vergiftigt.

Onze Bisschop, onze priesters, fraters en zusters, onze Ouders, allen willen ons helpen om de R. K. Jeugd te organiseeren, maar de eerste die ons moet helpen is de jeugd zelf. Sluit U dus allen aan bij de R. K. Jeugdorganisatie vooral door lid te worden en trouw bezoeker te zijn van de Congregaties.

Ook de Z. E. P. v. d. Looy werd door hartelijk applaus voor zijn mooie rede bedankt en nu kregen we weer enkele comische filmtjes te genieten.

Ten slotte kreeg de Heer Kroon het woord die begon met Monseigneur te bedanken voor het vertrouwen in hem gesteld. Spreker begrijpt de belangrijkheid van het Jeugdwerk. De Jeugd moet georganiseerd worden, want organisatie brengt orde in zaken. Met vele voorbeelden toont spreker aan, dat waar geen organisatie is, wanorde heerscht. Zelfs op een voetbalveld.

De jeugd moet zich vooral ook organiseeren omdat zij de basis is voor de later te stichten familie, voor de maatschappij en voor het vaderland.

De jeugd moet zich *katholiek* organiseeren, omdat wij *alles* moeten doen in ons leven, *als katholieken.*

Met welke middelen moeten wij werken?

1o. Door ons te bekwamen in de apologie of geloofsverdediging waartoe ons ruimschoots gelegenheid wordt gegeven in de organisatie.

2o. Door het propageeren en lezen van katholieke lectuur, vooral de katholieke kranten.

3o. Door het beoefenen van gezonde sport.

4. Door het stichten van een opvoedende en leerzame en gezonde ontspanning brengende cine.

5o. Door het vormen van R. K. leeszalen met lectuur geschikt voor jongelui.

Door samenwerking van Ouders, geestelijke en tijdelijke overheden *met* de jongens.

Tenslotte wekt spreker de jongenlui op tot een rein, godsdienstig leven, in congregatie en kerk bezoek en bedankt nogmaals monseigneur voor zijn hooge belangstelling.

Dat de jongens de woorden van hun nieuwe Leider apprecieerden, bleek wel uit hun langdurig applaus.

Nu gaf de muziek nogmaals een populaire wijs ten beste, waarna de Z. E. Pater van der Looy allen bedankte en toen ging ieder hoogst voldaan en tevreden huiswaarts.

Moge de R. K. jeugdorganisatie steeds in groei en bloei toenemen.

Moord.

Den 21sten Mei had aan boord van de *Frigida*, die de Puerto-Cabello voor anker lag een vreeselijke moord plaats. Een Bonairiaan, M. R. genaamd, stak een andere Bonairiaan, *Antonio Martens*, met een mes dood.

De moordenaar werd onmiddellijk gegrepen en door de plaatslijke rechtbank tot 20 jaar gevangenschap veroordeeid.

Verdere bijzonderheden zijn ons niet bekend.

Stadsschouwburg.

A. s. Maandag 28 Mei zal er een prachtige voorstelling gegeven worden door den Heer Boskaljon en zijn muziekkorps St. Cecilia. Ook zullen er eenige dames en Heeren hun medewerking geven ten bate van de ongelukkigen van Rooi Canario.

Laten we allen dus gaan genieten van de prachtige muziek en voordracht. Laten we de zaal van den Stadsschouwburg gaan vullen om Het Roode Kruis te helpen in haar liefdewerk.

Radio-uitvoering Phohi.

Voetbaluitzending Holland — Zwitserland zal plaats hebben a.s. Zondag om 10.24 uur v.m., Curaçaotijd, op 16.88 Meter.

Na de rust zal de Phohizender overgaan op 25,57 meter.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD
CURAÇAO.
GROEP I.
GROEP-NIEUWS
van
Maandag 28 Mei tot en met Zondag 3 Juni 1934.

BELANGRIJKE BERICHTEN.

AFDEELINGS BESTUUR:

Op Zaterdag 19 Mei zijn rond het Kampvuur geinstalleerd tot Lid van het BESTUUR de navolgende H.H. door het afleggen der Verkenners belofte: *C. N. WINKEL, H. J. SCHROEDER, J. R. QUAST, R. M. PRINCE, J. BEYDERWELLEN, G. VAN DEN BOS, C. M. BOOM.*

Wij zijn trots op ons Bestuur en rekenen op hun belofte.

BENOEMD DOOR HET NATIONAAL HOOFDBESTUUR TE HOLLAND TOT DISTRICTS COMMISSARIS, den Heer *J. BEYDERWELLEN* voor het DISTRICT CURAÇAO-ARUBA, op 22 Mei 1934.

Op 19 Mei tot Verkenner geinstalleerd *STANLEY KENT, PAUL KENT, MAN A SAM, CARL LINGSTUYL, AUGUST QUAST.*

Goed Verkennersspoor

De Hopman.

PATROUILLE BIJEENKOMSTEN: op 28 en 29 Mei voor *WOLVEN* en *HERTEN, ARENDEN* en *VOSSEN.* (P.L.'s zetten op hunne programma's COCENTRATIE SPELEN).

TROEPAVOND: Vrijdag 1 Juni om half zeven CLUBHUIS.

Exercitie en Pionieren. Troep estafette's en Verbandles.

Verhaal: „DOORGESTOKEN KAART".

TROEPBIJEENKOMST: Zondag 3 Juni om 2.30 uur op Groepterrein verzamelen.

PIONIER OEFENING: MAKEN VAN DRAAIBARE DIRK.

Troepspelen en een seinoefening om patrouilleprijs.

TROEPRAAD: Zondag 3 Juni van 1.30 tot 2.30 uur in leiderskamer.

Programma: GROOTE ZOMERKAMP.

JULI PROGRAMMA — JAARFEEST.

HORDEBIJEENKOMSTEN DEZER WEEK.

Op Dinsdag en Zaterdag op de bekende tijd verzamelen.

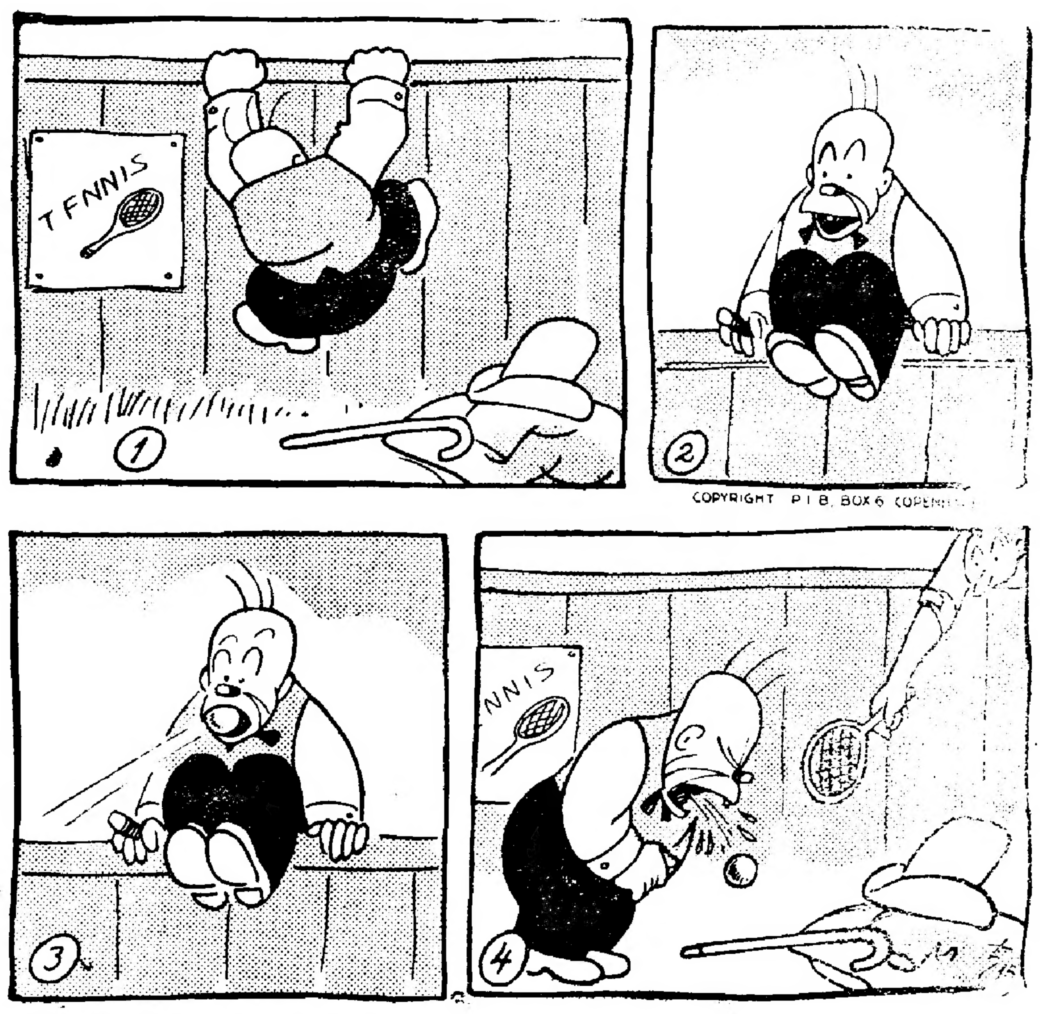
We zullen ons deze week eens geducht oefenen in de eischen voor het sterretje. Op Zaterdag om 2 uur Rif hoor, maar de Jacht leidt naar HATO voor een LEEUWENJACHT en een fijne sein-oefening. Natuurlijk gaan wij ook de GROT bezoeken.

Goede Jacht en denk om de goede daad dagelijks te doen.

De oude wolf.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 27 Mei — 2 Juni 1934.

S.S.	Aank	van	Vertr.	naar
Tachira	27	New York	27	Maracaibo
Carabobo	27	Maracaibo	27	New York
El Libertador	27	Maracaibo, Aruba	28	Aruba, Maracaibo
Mimi Horn	28	Hamburg	28	Cartagena
Darian	28	Liverpool, Londen	29	Cristobal
Medea	30	New York	30	Aruba, Maracaibo
El Libertador	30	Maracaibo, Aruba	30	La Guaira
Cordillera	31	P. Barrios	31	Hamburg
Miranda	31	Maracaibo	—	Curaçao
Juni.				
El Libertador	1	La Guaira	1	Maracaibo
Luna	1	Maracaibo	1	New/York via P. Cabello
Custodian	1	Liverpool, Londen	2	Cristobal.

Adamson tennist.

TENTOONSTELLING NEDERLANDSCH FABRIKAAT TE CURAÇAO.

Met het oog op het regelen van het plaatsen der stands en de beperkte ruimte, welke nog overblijft, worden belanghebbenden vriendelijk verzocht zoo spoedig mogelijk opgave te willen doen van den aard en de hoeveelheid der door hun in te zenden goederen aan den secretaris van het comité, F. Vreugdenhil, de Ruiterkade 36.

DITJES . . .

Niet mopperen daar, dit is het laatste ego-centrisch ditje.

Zuster Leontien was ook erg hardhandig. Met een soort houten boek, waar ze de maat mee klapte bij het marcheeren en andere rhytmische bewegingen, kon ze erg hardhandig op de knokken van je vingers slaan. Dat gaf natuurlijk een schreipartij van belang die gesmoord werd door den giller in het kolenhok te stoppen totdat de zenuwen waren bedaard.

Uit wraak over zooveel wreedheid werd er toen een gedicht gemaakt in den straftijd tusschen vier en half vijf.

Zuster Leontien
Schiet fien
Schiet grof
Schiet alle boônen uit den hof.

We gloeiden van genot dat we Zuster Leontien met ons kinderlijk sarcasme zoo flink konden afkammen en straffen voor haar hardhandigheid. We waren innig overtuigd, dat ze zich vernietigd zou voelen, als ze dezen poetischen hoon te hooren zou krijgen. Daarom zongen we maar alleen, als we straf-kolonie hadden.

Dat was ook het oogenblik dat mijn hersens zich openbaarden. En niet zuinig ook, al zeg ik het zelf. Er werd gestookt, geprutteld, vergaderd en op mijn initiatief besloten om in staking te gaan met de voorwaarde, dat we alleen weer zouden te werk gaan, als die klapper van Zuster Leontien buiten werking werd gesteld. Weg met den klapper van Zuster Leontien! Dat was de leus waarmee we elkander trouw zworen.

En op een goeden morgen dat we in het voorportaal van de school, waar we door de kindermeisjes waren gedeponeerd, geen enkele Zuster zagen, gingen we pardoes en corps de straat op.

Ik voelde me heel fier deze actie op touw te hebben gezet. Geen klapper meer, of anders nooit meer op school! Zuster kon dan fluiten voor een leege jongensklas!

Maar wat moesten we op straat doen? Een heel nieuwe sensatie om zoo maar zonder eenig geleide je bezig te houden op straat. Het geluk, of ongeluk, wilde dat we al heel spoedig belandden bij de slagerij van Lou van Leeuwen en daar moest juist een koe het afleggen tegen het slagersmes van Lou. Zoo iets hadden we nog nooit gezien en nooit had Lou zulk een aandachtige en bewonderende schaar van toeschouwertjes gehad. We dachten niet meer aan school, aan Zuster Leontien en haar klapper, aan geen enkel gevaar.

Maar, helaas, de autoriteiten waren gewaarschuwd en al was een staking nog een onbekend ding in Holland, er werd terstond ingegrepen met forsche hand. Tegenwoordig maakt men eerst de leiders onschadelijk om stakingen en opstanden den kop in te drukken. Niets nieuws onder de zon. Die degelijke manieren kenden ze in onzen jongen tijd ook al.

Van geen kwaad bewust stonden we met open oogen en monden te staren naar het bloedig schouwspel dat Lou ons liet zien, toen ik plotseling bij mijn oor werd gegrepen. „Wat doe jij hier snot-aap?" Heeremetijd, dat had ik niet kunnen denken, dat de kindermeid me zoo gauw zou vinden! Geen protest en gespartel hielp. Ik werd door een paar fiksche armen opgenomen en binnen een paar minuten zat ik bevend en wel vóór de toornige gestalte van Zuster Leontien.

„Als u nog slaat met dien klapper, komen we nooit meer op school." „Zoo, zoo, jongetje, is dat de reden van je wegloopen," zuchtte Zuster Leontien. „Hoe komt zoo iets in je hersens op?" Dat was het slot van de staking, die ik heb uitgevonden en daardoor het bewijs geleverd dat ik hersens had. Socialisten en democraten denken wel dat zij de uitvinders zijn van stakingen, om ergerlijke toestanden op sociaal gebied te verbeteren, maar de eer van die uitvinding komt eerlijk en rechtens toe aan Shon Ka.

DATJE.

Steunt het „Apostolaat ter Zee."